

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

3. december 2004

I forbindelse med behandlingen af (L 119) Forslag til Lov om ændring af lov om produktionsskoler (Omlægning af det kommunale bidrag) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 30. november 2004 (L 119) stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 3:

”Vil ministeren kommentere de modeller, lovforslaget ikke udmønter fra udvalget bestående af Undervisningsministeriet, Finansministeriet og KL?”

Svar:

Den nedsatte arbejdsgruppe sammenfattede i sin rapport to hovedmodeller:

Model 1: En justeret model for produktionsskolerne

Model 2: Større kommunalt ansvar for produktionsskolerne

Model 1. En justeret model for produktionsskolerne er blevet udmøntet i lovforslaget. Det indeholdte følgende løsningselementer: Justering af det kommunale bidrag, bortfald af det kommunale merbidrag, bortfald af fradragsmulighed for det kommunale grundtilskud og evaluering af de iværksatte initiativer.

Model 2. Større kommunalt ansvar for produktionsskolerne, der ikke er blevet udmøntet, indeholdte følgende fem elementer:

- 1) *Justering af lovforslaget vedr. ungdommens uddannelsesvejledning og indførelse af et kommunalt betalingstilsagn.* Her skulle ansøgeren til en produktionsskole udover blot at få vurderet sit tilhørsforhold til målgruppen i højere grad modtage en generel uddannelsesvejledning fra ungdommens uddannelsesvejledning, som sigter på at afsøge ansøgerens muligheder for at påbegynde et kompetencegivende uddannelsesforløb. Det indebærer endvidere, at ungdommens uddannelsesvejledning – i tilfælde af en positiv konkret vurdering af

et produktionsskoleforløb – skulle indhente et individuelt betalingstilsagn fra den hjemkommune, som skulle finansiere produktionsskoleforløbet.

- 2) *Kommunerne skulle overtager en større del af finansieringen af produktionsskolerne.* Her var forslaget, at kommunerne skulle overtage ansvaret for udbetaling af driftstilskud til produktionsskoler. Staten skulle fortsat finansiere en del af driftstilskuddet (jf. punkt 3 nedenfor) samt skoleydelse for ikke-aktiverede deltagere.
- 3) *Etablering af en refusionsordning.* Med en øget finansieringsandel ville kommunerne normalt blive kompenseret via bloktilskuddet efter det udvidede totalbalanceprincip (DUT). For at undgå en række uhensigtsmæssigheder blev der her foreslået, at kompensationen af kommunerne kun skete delvist via DUT. Den resterende del ville blive kompenseret gennem indførelse af en ny statslig refusionsordning, der indebar, at kommunerne fik refunderet en fast andel af driftsudgifterne ved et produktionsskoleforløb fra staten. Der indførtes et loft over de statslige refusionsudgifter svarende til den udgift, staten i dag har til aktivitet op til måltallet. Hver kommune skulle tildeles en andel af det samlede måltal, som de kunne opnå refusion for, jf. punkt 4 nedenfor. Fordelingen mellem bloktilskud og refusion fastsattes således, at beløbet for det kommunale bidrag pr. årselev var sammenligneligt med andre kommunale uddannelses- og aktiveringstilbud. Dette skulle sikre, at kommunerne vægtede faglige hensyn over økonomiske. Konkret blev det foreslået, at det kommunale bidrag pr. årselev blev hævet fra de eksisterende ca. 26.680 kr. pr. årselev over 18 år til 50.000 kr. pr. årselev, og for elever under 18 år fra 16.010 kr. pr. årselev til 29.000 kr.
- 4) *Fordeling af det finanslovsbestemte måltal for optaget på kommuneniveau.* Det blev foreslået, at der skete en fordeling af måltallet på kommuneniveau. Dermed skulle det undgås, at kommunerne konkurrerede om at henvise flest mulig elever til skolerne i begyndelsen af året for at opnå størst andel i de samlede statslige midler afsat til refusion. Fordelingen af måltallet på kommuneniveau blev foreslået fastlagt med udgangspunkt i objektive kriterier, som det også kendes fra arbejdsmarkedsområdet.
- 5) *Bortfald af merbidragsordning.* Med indførelsen af et øvre aktivitetsloft for refusion og forhøjelsen af de kommunale takster bortfaldt grundlaget for den eksisterende merbidragsordning, som således blev foreslået afskaffet.

Fordelen ved denne model var, at det overordnede beslutnings- og finansieringsansvar blev placeret ved samme myndighed. Modellen gav den enkelte kommune et økonomisk incitament til at begrænse aktiviteten inden for en fastsat ramme. Derudover gav modellen kommunerne et konkret instrument (betalingstilsagnet) til direkte at styre aktiviteten på produktionsskolerne.

Ulempen ved modellen var imidlertid, at det kunne opfattes som et brud med det frie optag, idet både aktivitetsstyring og betalingstilsagnet indebærer, at kommunen kunne forhindre en person i at blive optaget på en produktionsskole med henvisning til manglende ressourcer. Derfor, og fordi den første model blev vurderet mere hensigtsmæssig, blev denne model ikke anvendt.

Dette svar fremsendes i 5 eksemplarer.

Med venlig hilsen

Ulla Tørnæs